

בש"פ 1736/21 - בן אברהם אסף נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1736/21

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: בן אברהם אסף

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום הליכים לפי החלטת בית המשפט המחוזי במרכז-לוד מיום 4.3.2021 במ"ת 38962-11-20 שניתנה על ידי השופט ע' דרויאן-גמליאל.

בשם העורר: עו"ד ג'לג'וליאיהאב

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי במרכז-לוד (במ"ת 38962-11-20, כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל), בה נדחתה בקשת הסניגור לדין חוזרבהחלטת מעצרו של העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. הסניגור עתר לשחרר את העורר לחלופת מעצר או לפיקוח אלקטרוני במסגרת "בית חם".

מעובדות כתב האישום שהוגש נגד העורר עולה כי זה ניצל את תפקידו בתור עובד ציבור במטרה לקבל שוחד

מעצורים תחת פיקוח אלקטרוני. זאת, עת ששימש כטכנאי וסייר פיקוח אלקטרוני בחברה המפעילה אמצעים אלקטרוניים עבור עצורים. העורר הואשם בלקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה בצוותא חדא [ריבוי עבירות], סיוע לבריחה ממשמורת חוקית [ריבוי עבירות] וקשירת קשר לביצוע פשע. עבירות אלה נעברו, לכאורה, במסגרת סדרה של אירועים בהם מעורבים ארבעה עצורים שונים. בין מעשיו השונים המצוינים בכתב האישום, ניתן למנות חיבור אזיק אלקטרוני לרגל אמו של עצור; חיבור אזיק דמה לרגליו של עצור; מסירת דיווחים כוזבים למשטרה; סיפוק אליבי כוזב לעצור; הסרת איזוק אלקטרוני לעצור שלא כדין בטענת שווא וקשירת קשר עם עצור ועם בני משפחתו במטרה לסייע לו לחמוק מהאיזוק האלקטרוני.

2. בדיון שנערך לפני הסניגור הדגיש כי שירות המבחן שלל את חלופת המעצר שהוצעה – "בית חם", שלילה עקרונית, נוכחעמדתו לפיה המקום איננו מתאים כחלופת מעצר. ברם, בית המשפט המחוזי ציין כי חלופה זו התקבלה על ידי בית המשפט במקרים שונים, ואף שירות המבחן בחן אותה ביחס לעורר. צא ולמד, הערר לא נסוב סביב שאלת היות "בית חם" חלופה ראויה אם לאו, אלא התמקד בעורר ובשאלה אם החלופה מתאימה עבורו. שירות המבחן קבע כי המסגרת איננה מתאימה לעורר, גם משום שאין למפקחים המוצעים במסגרת כל היכרות קודמת עם העורר בנסיבות העניין. אך חשוב מכך, מפני שהעורר עצמו לא מחויב כלפי המפקחים ויתקשה לקבל את סמכותם. מסקנה זו אף עולה מאופייה הפתוח, באופן יחסי, של המסגרת, בשל ההפרדה בין היחידות השונות, שאיננה הרמטית.

עולה מהאמור כי בית המשפט בחן את העניין בצורה קונקרטית, ובאופן פרטני בהתייחס למאפייני העורר. העבירות שלכאורה עבר העורר, העולות מסיפור המעשה, מצביעות בבירור על הקושי להציב לו גבולות ועל היכולת לתת בו אמון ביחס למסגרת שהוצעה. כמובן שמסקנה זו לא נובעת משיקולי ענישה, אלא כתוצאה מבחינת חלופת המעצר ושאלת יכולתה להגשים את מטרת המעצר באופן שפוגע בחירותו פחות. מסקנת בית המשפט המחוזי איננה מגלה כל טעות.

3. הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בניסן התשפ"א (21.3.2021).

ש ו פ ט